

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rayonen sad Svilengrad (Bulharsko) dne 19. prosince 2017 – trestní řízení proti Daniela Pinzaru a Robert-Andrei Cirstinoiu

(Věc C-707/17)

(2018/C 094/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Svilengrad

Účastníci původního trestního řízení

Žalobce: Rayonna prokuratura Svilengrad

Obžalovaní: Daniela Pinzaru, Robert-Andrei Cirstinoiu

Předběžné otázky

- 1.1. Je třeba vykládat ustanovení čl. 65 odst. 3 SFEU a čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, jež pro případ porušení oznamovací povinnosti podle článku 3 uvedeného nařízení stanoví sankce takového druhu a rozsahu, jako jsou sankce uvedené v článku 251 Nakazatelen kodeks (trestní zákoník, dále jen „NK“) Bulharské republiky, který za porušení oznamovací povinnosti podle článku 3 uvedeného nařízení stanoví ve svém odstavci 1 buď uložení trestu odnětí svobody v trvání maximálně šesti let, s možností uložit výkon trestu i v případě, že se jedná o první trestný čin pachatele, nebo pokutu odpovídající dvojnásobku hodnoty předmětu trestného činu, a navíc stanoví v odstavci 2 téhož článku z titulu dodatečné sankce kumulativní zabavení veškerých neoznámených peněžitých částek ve prospěch státu, aniž by bylo třeba ověřit jejich původ a účel převodu, jelikož toto vnitrostátní ustanovení stanovuje celkové sankce, které jdou nad rámec toho, co je nutné k dosažení cílů sledovaných nařízením, což je v rozporu se zásadou přiměřenosti trestu za trestný čin, jež je zakotvena v čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, a představují zastřené omezení volného pohybu kapitálu?
- 1.2. Je třeba uvedená ustanovení unijního práva, a sice čl. 65 odst. 3 SFEU, článek 3 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1889/2005, jakož i čl. 49 odst. 3 Listiny, vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, a sice čl. 251 odst. 2 NK, jež v případě porušení oznamovací povinnosti podle článku 3 nařízení č. 1889/2005 ukládají kromě hlavních trestů za takové porušení jakožto další trest zabavení celé neoznámené peněžité částky ve prospěch státu bez ohledu na její původ a účel převodu?
- 1.3. Musí být čl. 17 odst. 1 Listiny vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní ustanovení, jež je uvedeno v čl. 251 odst. 2 NK, jakožto konfiskační opatření, které je ukládáno jen za pouhé porušení oznamovací povinnosti, nerespektuje striktně vymezenou rovnováhu mezi veřejným zájmem a požadavkem ochrany práva na vlastnictví, jenž je zakotven v článku 17 Listiny?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rayonen sad Asenovgrad (Bulharsko) dne 19. prosince 2017 – EVN Bulgaria Toplofikatsia EAD v. Nikolina Stefanova Dimitrova

(Věc C-708/17)

(2018/C 094/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rayonen sad Asenovgrad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: EVN Bulgaria Toplofikatsia EAD

Žalovaná: Nikolina Stefanova Dimitrova

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 13 [odst.] 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 2004 tomu, aby podnik poskytující služby dálkového vytápění mohl vyžadovat odměnu za použitou tepelnou energii dodanou zařízením na dálkové vytápění v budově, které je ve spoluvlastnictví, poměrně k vytápěnému objemu bytů v soukromém vlastnictví podle plánu budovy, aniž by v tomto ohledu zohlednil skutečně dodané množství tepelné energie v jednotlivých bytech v soukromém vlastnictví?
- 2) Je v souladu s článkem 27 směrnice 2011/83/EU⁽²⁾ vnitrostátní právní úprava, která ukládá spotřebitelům, kteří jsou vlastníky bytových jednotek v budovách, na něž se vztahují právní předpisy o spoluvlastnictví, povinnost zaplatit odměnu za nevyužitou tepelnou energii, která však byla dodána zařízením na dálkové vytápění, které se nachází v budově, pokud ukončili využívání tepelné energie tak, že odstranili topná tělesa ve svých bytech nebo pracovníci podniku poskytujícího dálkové vytápění na jejich žádost technicky znemožnili topným tělesům dodávat tepelnou energii?
- 3) Zavádí taková vnitrostátní právní úprava nekalou obchodní praktiku ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES⁽³⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64)

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64).

⁽³⁾ Richtlinie 2005/29/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 11. Mai 2005 über unlautere Geschäftspraktiken im binnenmarktinternen Geschäftsverkehr zwischen Unternehmen und Verbrauchern und zur Änderung der Richtlinie 84/450/EWG des Rates, der Richtlinien 97/7/EG, 98/27/EG und 2002/65/EG des Europäischen Parlaments und des Rates sowie der Verordnung (EG) Nr. 2006/2004 des Europäischen Parlaments und des Rates (Richtlinie über unlautere Geschäftspraktiken) (Text von Bedeutung für den EWR) (ABl. 2005, L 149, S. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski rayonen sad (Bulharsko) dne 27. prosince 2017 – Toplofikatsia Sofia EAD v. Mitko Simeonov Dimitrov

(Věc C-725/17)

(2018/C 094/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski rayonen sad

Účastníci/ Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Toplofikatsia Sofia EAD

Žalovaný: Mitko Simeonov Dimitrov

Předběžné otázky

1. Směrnice⁽¹⁾ vylučuje ze své působnosti právní předpisy tradičního smluvního práva o uzavření smlouvy, vylučuje však z této působnosti rovněž úpravu této velmi netypické, zákonem upravené struktury pro vznik smluvních vztahů?